

«Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε»

Στην τόσο κατανυκτική περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, στην οποία μόλις πριν από λίγες ημέρες εισήλθαμε, αγαπητοί μου, η Εκκλησία μας προβάλλει έντονα, επιτακτικά και όπως του αρμόζει, το πρόσωπο εκείνο, χάρη στο οποίο το όνειρο της ανθρώπινης σωτηρίας μπόρεσε να γίνει πραγματικότητα· τη Θεοτόκο και Παρθένο Μαρία, η οποία κατέστη η κλίμακα που κατέβασε το Θεό στη γη και ανέβασε τον άνθρωπο στον ουρανό. Οι ημέρες δε, που στους Ναούς μας ψάλλεται η ακολουθία των Χαιρετισμών της Παναγίας, προβάλλουν σαν ενέσεις ηθικού, χαράς και πνευματικού ενθουσιασμού για όλους τους Χριστιανούς που βιώνουμε το Στάδιο των Αρετών και αγωνιζόμαστε στα δύσκολα, μα και τόσο υπέροχα, αγωνίσματα της νηστείας, της προσευχής και της μετανοίας.

Ζούμε σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από τη νοοτροπία του γκρεμίσματος και της καταστροφής. Ό,τι μεγάλο και υψηλό έκτισαν και δημιούργησαν οι Πατέρες μας, τοποθετείται στο χρονοντούλαπο της ιστορίας και θεωρείται αναχρονιστικό. Είναι η εποχή που γκρεμίζει τους θρύλους, που αμφισβητεί τις αυθεντίες, που προβάλλει την άκρατη ελευθερία και αναρχία, που αρέσκεται στην ασυδοσία, που δεν δέχεται τα πρότυπα, απ' όποιο χώρο κι αν προέρχονται αυτά. Εμείς, οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί, σε πείσμα αυτής της νοοτροπίας, που γκρεμίζει και αμφισβητεί τα πάντα, δε διστάζουμε να θεωρούμε την Παναγία αφέντρα και κυρά μας, δεν διστάζουμε να γονατίζουμε μπροστά της και να εναποθέτουμε στη μητρική της αγκαλιά τα προβλήματα, τους καημούς, τα πάθη και τις αδυναμίες μας, έχοντας βεβαία την ελπίδα ότι θα μάς ακούσει και θ' απαλύνει τον πόνο της ψυχής μας ως γνήσια και μοναδική μητέρα.

Η Παναγία είναι το μοναδικό πρόσωπο στην ιστορία που κατάφερε να επιβληθεί τόσο πολύ και τόσο απόλυτα στις ανθρώπινες καρδιές. Πόσοι και πόσοι ήταν και είναι εκείνοι που, με θεμιτά ή αθέμιτα μέσα, επιχείρησαν να κάνουν κάτι ανάλογο. Άλλοτε με τη βία, άλλοτε με τη δύναμη της εξουσίας, άλλοτε με τη σαγήνη των υποσχέσεων, άλλοτε με τα φυσικά τους χαρίσματα, άλλοτε με τα ανδραγαθήματα και τα ηρωικά τους κατορθώματα,

προσπάθησαν να επιβληθούν στον ανθρώπινο ψυχισμό και να τον κερδίσουν. Το μόνο που κατάφεραν, όμως, είναι άλλους να τους θυμόμαστε με αποτροπιασμό, άλλους να τους φέρνουμε στο νου μας με συμπάθεια κι ευγνωμοσύνη, με αφορμή κάποιες επετείους. Η Παναγία δε χρησιμοποίησε κανένα από τα παραπάνω μέσα, δεν είχε ανάγκη προβολής ή κατορθωμάτων για να επιβληθεί. Θροιάστηκε στις ανθρώπινες καρδιές με την αρετή της, την ταπείνωση και την υπακοή της. Κατάφερε να γίνει το όνομά της προσευχή στα χείλη των πιστών, κάθε ώρα και κάθε στιγμή. Κατάφερε να μαλακώνει τις πιο σκληρές και απρόσιτες ανθρώπινες ψυχές, μόνο στο άκουσμα του ονόματός της, μόνο στη θέα της εικόνας της. Αυτή είναι η Παναγία, η "Κυρία πάντων ημών", μια Κυρία με την οποία ο Έλληνας, κυρίως ο Ορθόδοξος Έλληνας, έχει για αιώνες τώρα καθημερινό διάλογο μαζί της. Κουβεντιάζει, αντιδικεί, διαφωνεί, μα ύστερα - και αυτό το ύστερα έχει σημασία - την αναζητά με λαχτάρα, επικαλούμενος το όνομά της.

Ολόκληρος ο κοινωνικός ιστός της Ρωμιοσύνης έχει υφανθεί γύρω από τη σκέπη της Παναγίας. Αυτή είναι η προστάτιδα της Ελληνικής οικογένειας, το πρότυπο της σωστής Ελληνίδας μάνας. Παράλληλα, είναι μια κοινωνική επαναστάτρια που ανοίγει δρόμους με τη σιωπή της. Γιατί η Παναγία, μέσα από τη σιωπή της, είπε τα πάντα. Είναι το μόνο πρόσωπο στην ιστορία που κάλυψε κάθε ανάγκη και απάντησε σε αναρίθμητα ερωτήματα, χωρίς να πει λέξη. Απλώς, ακολούθησε καρτερικά, με το βλέμμα της, τον μοναδικό επίγειο Υιό της και επουράνιο Θεό της Ιησού Χριστό.

Γνωρίζουμε πολύ καλά, πως ό,τι και να πούμε για την Θεοτόκο θα είναι λίγο, αδελφοί μου, μπροστά στη σημασία της παρουσίας της στη ζωή της Εκκλησίας και του έθνους μας. Αυτού του έθνους που, πολλές φορές, τη χρησιμοποίησε ως το έσχατο όπλο για τη σωτηρία του, τοποθετώντας Την στη θέση που Τής αρμόζει μέσα στην ιστορία· στην Υπέρμαχο Στρατηγό και Σώτηρά του. Είναι καιρός να αναλογιστούμε την ιστορία μας και να πράξουμε το ίδιο και πάλι, στην εποχή της κρίσης και της μεγάλης ανάγκης, γιατί Εκείνη είναι η ασφαλής ελπίδα και καταφυγή μας. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.